

טמונה במגילה

קיר הקירוק

לסדר את המגילה

לפיכך רשימת אלף פסוקים 202 גיליון 222.
לפיכך לסדרם מהלפי 202 הפסוקים במגילה.
כשגיליון, גרסו מהאוצרות אלף הפסוק
מהמגילה.

- א. עודי צפון ובואי תימן
- א. כרמי שלי לא נטרתי
- ב. מה יפו פעמיך בנעלים
- ה. אל גנת אגוז ירדתי
- י. אלף המגן תלוי עליו
- ל. חכו ממתקים וכלו מחמדים
- מ. מי זאת עלה מן המדבר
- מ. מדלג על ההרים
- ע. אני ישנה ולבי ער
- ר. על הרי בתר
- ר. כרם היה לשלמה בבעל המון
- ת. ששים גיבורים סביב לה
- ת. דובב שפתי ישנים

"

"

פנינים

"שיר השירים תת"ו סימן" (זוהר)

דברי זוהר האלו סתומים הם. אך פירושם הוא, שהנה כתוב על שלמה המלך: "ויהי שירו חמישה ואלף" (מלכים א' ח"ב). ואומר שלמה, ששיר זה הוא שיר גדול ונעלה יותר מכל השירים שמניינם תת"ו. אך מנין לנו באמת ששיר זה אינו כלול כבר במנין האלף וחמש שירים? אלא, שהמילה 'השירים' במילוי אותיותיה עולה בדיוק לאלף וחמש, כדלהלן: הי הוא ט"ו, שין הוא ש"ס, יו"ד הוא כ', רי"ש הוא תק"י, יו"ד הוא כ', ומם הוא פ'. וביחד: 15+360+20+510+20+80=1005! לכן אמר 'שיר השירים', ששיר הזה הוא עולה על השירים שהם 1005, לכן כתב זוהר שסימן הוא תת"ו. (הגר"א)

"לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי"

מספר פירושים לדמיון של פרעה בדווקא: א. בשאר הסוסים הרוכב הוא המושל על סוסו והמחליט, חוץ מסוסי מצרים שהם משכו את הרוכבים למים בעל כרחם, כן אנו מושכים כביכול את הקב"ה ויש ביד הצדיקים לבטל את גזרותיו. (ספר הברית) ב. בני ישראל מפורזים בין האומות כדי לפרסם את הקב"ה ולעקור ע"ז, כמו סוסו של של פרעה שהוא ורוכבו ניצלו ("לא נשאר בהם עד אחד") לפרסם את נפלאות הבורא. (ילקוט הגרשוני) ג. רש"י פירש את הפסוק "סוס ורכבו רמה בים" שהיו דבוקים יחד זה בזה וירדו לעומק בלי שנפרדו, כך אנו דבוקים ואוחזים בהש"ת בכל מצב תמיד. (מגילת ספר) ד. אנו מבקשים מהקב"ה שימשוך אותנו רחוק מחטאים ומכשולות כמו שסוס פרעה משך את רוכבו. (אהבת דודים) ה. אנו ממשילים את רעיתי לסוס של פרעה שהייתה המובחרת מסוסי מצרים שהייתה מוצא הסוסים כולם בעולם. (מצודת דוד)

"משכני אחרך נרוצה"

לכאורה הפסוק סותר את עצמו, כי 'משכני' מורה על סירוב לכשעצמו, ו'אחרך נרוצה' את ההפך, העשיה הרצונית. נמתק את הענין על פי משל: לאדם שמתה אשתו ונשא אחרת. היה לו בן מהראשונה שהיה עני וחסר כל, ותשוקת האב היתה להיטיב לבנו בכל עת, אבל אשתו היתה מונעת אותו מלהיטיב לו. התייעץ עם חכמים מה יעשה, וענו שייתן לבנו שטר חוב בחתימת ידו שנשאר חייב לו עוד מנדוניא, ואז לא יהיה פתחון פה לאשתו עוד לסרב. אך גם זה לא הועיל, כי היא גירשה את הבן מהבית כאשר בא עם השטר, ואמרה שקר ומזויף הוא, עד שהתייאש הבן מהשטר. לימים, פגע האב בבנו ואמר לו, מדוע אינך מממש את שטרך? והשיב הבן, מה אוכל לעשות כנגד אשתך שתתרגז עלי? יעץ לו אביו שיתבעוהו לדין, ואז לא תהיה לה כל טענה. אמר הבן, שאינו יכול לעשות זאת, שאין זה דרך ארץ שיתבע הבן את אביו. השיב לו האב, שוטה, הלא לא תעשה זאת רק כנגד אשתי, ולכן מוכרח אתה לשלוח שליח הבי"ד לביתי שידמה בעיניה כאילו אתה מכריחני. ואך אצא מפתח ביתי החוצה, ארוץ אליך מרצוני שרוצה אני לגמול עמך חסד לולא היתה אשתי בעוכרי. והנמשל, שאנחנו עם ד' אשר נפשנו משתוקקת תמיד לדבוק בו ולעבדו בכל לבב, אך היצר הרע מעכב ומונע אותנו מלהיטיב דרכינו, לכן אנו מבקשים מהש"ת 'משכני', כלומר שתכוף את יצרנו, וממילא: 'אחרך נרוצה', כי נפשנו חשקה מאד להדבק בך. (המגיד מדובנא)

"השבעתי אתכם"

'האומות אנשי נוכדנצר שראיתם בחנניה מישאל ועזריה מוסרים עצמם לכבשן האש ואת דניאל לגוב אריות על עסקי התפלה ואת דודו של מרדכי בימי המן' (רש"י) ויש לבאר את דברי רש"י, שברור מה היה מסירות הנפש של חנניה, מישאל, עזריה ודניאל, אך איזו מסירות נפש היה לדודו של מרדכי בימי המן? ויש לומר: א. מה שמסרו את נפשם לצום שלושה ימים רצופים. ב. שהקשיבו למרדכי למרות שלא היו דבריו לרוחם. ג. שהסתכנה אסתר להיכנס ללא הזמנה לאחשוורוש ומרדכי שלא השתחווהו להמן. ד. מה שנלחמו בגויים לאבדם. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשלחן השבת ע"ז)

שאלה לשולחן השבת

"כפלוז הרמון רקתך"

הגמרא (חגיגה כז, ועוד) דורשת בפסוק זה: 'פושעי ישראל שמלאים מצוות כרמון, שכתוב "כפלוז הרמון רקתך" אל תקרא 'רקתך' אלא ריקנין שבכך'. ויש לבאר אם כן, מדוע מנהדינו לומר בראש השנה "יה"ר... שירבו זכויותינו כרימון" - והרי אפילו אם נהיה כפושעי ישראל ח"ו בכל זאת אמורים להיות לנו זכויות כרימון?

מלכת השאלה הינה אלוזר דיון 210
אלף השב
(נין אלף אלף גשזוניים אלהרבת
(22) אלוזר אלוזר, אלוזר),
(21) אלוזר 210
גשזוניים אלוזר אלוזר.

העלון מוקדש לע"נ
ריחל דבורה בת שלמה
ת.נ.צ.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהצפת תורה! ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה

קור הקורא

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאה מגילה באור המופיעה בראש השורה.

- א. ממנו עשויים קירות בתינו
- ב. עופר האילים נמצא על הרי _____ (2)
- ג. קול דודי ... מקפץ עליה-
- ד. הקב"ה נמשל ל- _____
- ה. "אם יתן איש את כל _____ ביתו באהבה"
- ו. "שחורה אני _____"
- ז. עוף המוזכר במגילה
- ח. הר הנזכר בשיר השירים
- ט. "לריח שמניך _____"
- י. עיני בני ישראל משולים ל- _____
- כ. עם ישראל נמשלו ל- _____
- ל. "_____ אחותי כלה באחת מעיניך"
- מ. מסביבה היו 60 גיבורים
- נ. חיות הנזכרות בשיר השירים
- ס. גפן בתחילת פריחתו
- ע. בכרמי מקום זה דודי כאשכול הכופר
- פ. יש מהן שמונים
- צ. "_____ המור דודי לי"
- ק. 2 סוגי עצים
- ר. עם ישראל נמשל ל- _____
- ש. הם היכוני ופצעוני
- ת. "סמכוני באשישות רפדוני ב _____"

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאה מסגיימת באור המופיעה בראש השורה.

- א. "לכה דודי _____ השדה נלינה בכפרים"
- ב. "דבש _____ תחת לשונך"
- ג. תאנה לא בשלה קרויה-
- ד. סוג של סממן ריח
- ה. רכביו נזכרים בשיר השירים
- ו. "כי הנה _____ עבר"
- ז. "ראשו כתם _____"
- ח. תחת איזה עץ עוררתך?
- ט. "דודירד לגנו ... _____ שושנים"
- י. "אכלתי _____ עם _____ שתיתי _____"
- ך. כמגדל השן
- ל. יש לו בשמים ואבקה
- ם. החברים מקשיבים ליושבת ב- _____
- ן. המלך שלמה עשה לו מעצי הלבנון
- ס. שדה של עצים קרוי-
- ע. "יונתי בחגוי _____"
- ף. "_____ לך שלמה"
- ץ. "ומה תעוררו את האהבה עד _____"
- ק. עיר המוזכרת במגילה
- ר. סוג של אהלים
- ש. "ידיו גלילי זהב ממלאים ב _____"
- ת. "אני _____ השרון"

מז המדרש

"ולא יחמד איש את ארצך". מעשה באחד שהניח לול של תרנגולים, וכשחזר מירושלים מצא חתולים הרוגים. אחר השאיר ביתו פתוח ומצא נחש כרוך על מפתן דלתו כשחזר. אמר ר' פינחס: מעשה בשני אחים עשירים שהיו באשקלון והיו להם שכנים רעים נכרים, והיו אומרים מתי ילכו היהודים הללו להתפלל בירושלים, ואנחנו נכנסים וגוזלים כל מה שבתוך ביתם ומחריבים אותם. הגיע הזמן ועלו, זימן להם הקב"ה מלאכים כדמותם והיו נכנסים ויוצאים בתוך בתיהם. כששבו האחים מירושלים חילקו מה שהביאו מירושלים לכל שכניהם, אמרו להם (השכנים) היכן הייתם? אמרו להם היינו בירושלים, אמרו להם מתי הלכתם? אמרו להם ביום פלוני. ומתי באתם? ביום פלוני, אמרו השכנים: ברוך אלוקי היהודים שלא עזבם ולא יעזוב אותם, אנו חשבנו מתי יעלו אלה לירושלים וניכנס ונגזול כל מה שבבתיהם ונחריבם, שלח אלוקיהם מלאכים בדמותם שהיו יוצאים ועולים בבתיהם כיון שבטחו בו, לקיים מה שנאמר: "מה יפו פעמיך". נבות היזרעלי היה קולו נאה, והיה עולה לירושלים, והיו כל ישראל מתכנסים לשמוע קולו. פעם אחת לא עלה, ועמדו עליו בני בליעל, ואבד מן העולם. מה גרם לו? זה שלא עלה לירושלים בראיה, לכבד את הקב"ה ממה שחננו. למה. שכבר אמרה תורה ולא יחמד איש את ארצך, אימתי, בעלתך. (ע"פ ילקוט"ש)

ליולן טאנקלוס - עברית

כל פרשה אביא לך מילה מריאום
אונקלוס שנסה לפרש לך מאנו.
"גרדי נתן ריחו".
'בעלמא דמקדמות דנא הוה נפק
ריחיהון נדיף בעלמא'.
המילה העברית 'לנדוף', המתאר
העברת ריח באוויר.

מילה במגילה

בין עיירות והרים,
ארויות לטרף שואגים.
חזון כמו בקר וכבשים,
שבציד אינם חודים.

המונח המבוקש הינו מילה בג' אותיות המופיעה במגילה, אשר לא שורה בגייה רומית והקשר שונה שלה.
(יכן כתיב סגור ומילופי אותיות בגייה הזיה דומה)

הגשמה גרפוסט אי"ה בגייון הזא

טמונה בפרשה

קור הקורא

ושפני טמוני חול

"אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום".
איזו אישה שמה היה 'שלום'?"

"פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי"

יש לבאר מדוע ה'פושט רגלי קרוי כך: א. לשון בזיון הוא, ואמר נואש, שאינו חש לדבריו, טול טיט שעל גבי רגלי. (רש"י) כתובות קח, וגירסת המה"ק בשיטמ"ק היא: כאדם המתלוצץ בחבירו ואומר לו שאפילו מן הטיט שברגלי איני נותן לך) ב. תלה אותי (ברגלי) על עץ. (ערוך) ג. שאומר לנושיו 'טלו רגלי! מחוסר מעות. ולשון בני אדם הוא. (ערוך) ד. פשט רגלו ללכת ולברוח למרחוק, מאחר ואין לו מה לתת. (הרמב"ם) ה. הגמרא (פסחים ק"ט). כותבת שממונו של האדם היא מעמידתו על רגליו, לכך היעדר כסף - מפילו מרגליו. (שו"ת תורה לשמה)

שעשועי דאורייתא

"חדשים גם ישנים"

היכן עוד בתנ"ך כתוב: "חדשים"? (1 בתורה)

מצאו נא במגילה:

1. פסוק שמתחיל ומסתיים באות נ'.
2. אות גדולה.
3. שלוש מילים רצופות שמופיעות פעמיים בפסוק אחד.
4. שבע מילים רצופות שמסתיימות באות י'.
5. שם של שכונה בירושלים.
6. את שמם של שניים מספרי התנ"ך.

"זיכרון" סימן

דיאטריאוג והצגים לזכירת מספר פסוקי האגדה

במגילת שיר השירים מסופר על אהבת ישראל והקב"ה, "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה".
במגילה ישנם 117 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"הון נאה" = בגימטריא = 117

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לעלון פסח: מי הניח תפילין יום אחד בשנה? הרא"ש (ברכות פ"ג סל"א) הביא ירושלמי (פ"ב ה"ג) שרבי יוחנן לעת זקנותו היה חלש מאוד, והיה חושש בראשו מקרירות ולכן יכל להניח תפילין בראשו רק פעם אחת בשנה בפסח, ומפני אותה פעם בלבד שהניח תפילין היה חושש בראשו, עד שהוצרך לעטוף את ראשו בבגדים מפסח ועד שבועות. והטעם שהניח דווקא בפסח, כתב הרא"ש, שהפסוק: "ושמרת את החוקה" - בפסח כתוב. **לסדר את המגילה** - "אמרת אלה בתמר". **חידון א' ת' - ארזים, בשמים בתר, גבעות, דוד, הון, ונאוה, זמיר, חרמון, טובים, יונים, כלה, ליבבתני, מיטת שלמה, נמרים, סמדר, עין גדי, פלגשים, צרור, קנה, קנמון, רעיה, שומרי העיר, תפוחים. חידון א' ת' הפוך** - נצא, וחלב, פג, נרד, פרעה, הסתו, פז, תפוח, ללקוט, יערי דבשי ייני, צוארך, רוכל, גנים, אפיריון, פרס, הסלע, האלף, שתחפץ, דמשק, קדר, תרשיש, חבצלת. **שעשועי דאורייתא** - בהאזינו: "חדשים מקרב באו". ביהושע: "נאדות היין אשר מלאנו חדשים", בשופטים: "בחר אלהים חדשים", דלילה אזרה את שמשון בעבותים חדשים, השמים החדשים מוזכרים פעמיים בסוף ישעיה, איוב: "כאבת חדשים יבקע" ואיכה: "חדשים לבקרים רבה אמונתך". 1. "נפת תטפנה... הלבנון". 2. "שיר השירים". 3. מה דורך מדוד וכו'. 4. "פתחי לי אחתי רעייתי יונתי תמתי שראשי". 5. תלפיות. 6. מלכים, איכה. **מילה בהגדה של פסח** - שרף. "לבקר נחש הוא הלך" - שרף הוא סוג נחש, "ושם פגש את המלאך" - שרף הוא סוג של מלאך, "אני דמם של העצים" - הנזול שניגר מהעצים קרוי שרף, "וכך אותם בלהט מכלים" - ע"י כך שהוא שרף את העצים. **טמונות במגילה** - 1. "גינת אגוז" (ו,יא) - 2. "לעופר האילים" (ב,ט) - 3. "כתפוח בעצי היער" (ב,ג) - 4. "יונים" (א,טו) - 5. "שימני כחותם" (ח,ו) - 6. "התאנה חנטה פגיה" (ב,יג) - 7. "תמונה ללא פתרון, תחשבו! 8. "מים רבים" (ח,ז) - 9. "שועלים קטנים" (ב,טו) - 10. "בית היין" - 11. "מהררי נמרים" (ד,ח) - 12. "חיכו ממתקים" (ה,טז) - 13. "קורות בתינו ארזים" (א,יז) - 14. "חרבו על ירכו" (ג,ח) - 15. "כמגדל דוד" (ד,ד) - 16. סמל העיר - "רעננה" (א,טז) - 17. מיטת "אפיריון" (ג,ט) **טמונות בהפטרה** - 1. "חיל גדול מאד מאד" (י) - 2. "אל הרוח" (ט) - 3. "ובשר עלה" (ח) - 4. "פותח את קברותיכם" (יב) **שאלה לשלחן השבת כי תשא** - שאלנו: יש לבאר את טענתו של משה, מדוע האומה שתצא ממנו משולה לכיסא בן רגל אחת ולא לכיסא בן 4 רגליים: שלושת האבות והוא עצמו? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. אם היה הקב"ה מכלה את עם ישראל אז זה גם כן היה מבטל את זכות האבות להמשיך זרעו של משה. (רע"ב) 2. כיסא של ג' רגליים אמור לעמוד בפני עצמו, אך למרות זאת לא עומד כעת בעקסו של הקב"ה, אם כן אפילו כיסא של ד' רגליים לא יעמוד ולא יועיל כלל. (מהרש"א) 3. 'אמר ר' יוחנן משום רבן יוחנן בן זכאי, כל התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים, וכל התולה בזכות אחרים תולין לו בזכות עצמו, שנאמר: "זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך" וכו'. אם כן ממה נפשך, אם יתלה משה בזכות עצמו אז יתלו בזכות אברהם יצחק ויעקב והרי כיסא של שלש רגליים, ואם יתלה בזכות אבות אז יהיה בזכות עצמו והרי כן אף של רגל אחד. (חת"ס) 4. האבות לא יסכימו לתת מזכותם יותר משום שיהיה להם תרעומת על משה שלא הציל את כל העם. (שבות יעקב) 5. אמר משה לקב"ה, אם ההבטחה שנתת לשלושת האבות לא הספיקה להכניס את העם לארץ, ק"ו שיהיה קל להפך את הבטחתך כלפי איש אחד, אני. (שפ"ח) 6. רגל אחת - הכוונה לאברהם שהייתה ציפורה מצאצאיו שכל האומה שתצא ממשה תתייחס אחריה. (לשון זהב) 7. אלו שלושת הרגלים שעליהם העולם עומד: תורה, עבודה וגמילות חסדים. החסד הוא אברהם, יצחק הוא עמוד העבודה, ויעקב כנגד התורה. ואף בבני ישראל: הכהנים לעבודה, הלויים לתורה ("ורו משפטך ליעקב") וישראלים לחסד, ואם כן אם ישאר רק משה ושבטו הרי הם לויים - תורה לבדה. (רבי יהונתן איבשיץ)

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתר 'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775